

ondt, at den Slags Børn skal gaa i Skolen som affrækkende Eksempler. Jeg siger derfor, at det er et stort Fremskridt, at den Slags Børn, som mange Gange ere stakkels Børn, kan komme ud af Skolen. Det er ogsaa et Bærn om Forældrenes Ret. Spørgsmaalet er, om man vil tage det, som man den Gang ikke kunde opnaa, og saa paa den anden Side gøre Indrømmelser over for det, Ministeren har forlangt. Stillingen er jo ogsaa den, at man ikke opgiver alt, hvad man den Gang opnaaede angaaende Retten til Udskrivning ved 13 Aars Alderen. Det ærede Medlem kan ikke komme boit fra, at der gives den Ret til Børn og Forældre, at naar man staar ved Foraarselsamen, og Børnet fylder 14 Aar om Sommeren, kan dette Bærn udskrives, for saa vidt det opfylder Skolens Maal, Forældrene forlange det, og Forholdene i Hjemmet tale derfor. Det lægger det ærede Medlem ikke Bægt paa, han gør snarere Bøjer med det, og siger, at saa skal Folk i Fremtiden bede Storke om at komme med Børnene om Sommeren. Den Slags Beviser er ikke Beviser, man skal ganske nøgent erkende Stillingen, som den er, og ikke slaa større Brød op, end man kan bage. Forholdet er jo det, at Børnene kunne udskrives ved Foraarselsamen, naar de fylde 14 Aar om Sommeren, og Forældrene trænge til, at de komme ud at tjene. Paa den anden Side kunne Børnene, der fylde 14 Aar, blive udstrevne allesammen. Vi have ogsaa opnaaet, at Ministeren har foreskaldet sit Krav om, at den undervisningspligtige Alder indtræder med Begyndelsen af det Skolehalvaar, i hvilket et Bærn fylder 7 Aar. Det ærede Medlem kan have Ret i at sige, at det ikke er noget Fremskridt fra det bestaaende. Det er ikke værd at slaa det op til et urimeligt stort Spørgsmaal og føre Kamp derom, thi det er og bliver dog kun et mindre Spørgsmaal, naar man taler om hele Skolelovsforslaget. Angaaende Mulkteringsystemet havde den højtærede Minister nogle Bemærkninger at gøre, hvis Rigtighed jeg i det væsentlige skal erkende. Den højtærede Minister talte om, at der maaske kunde være noget rimeligt i, at sætte Minimumsgrænserne for Mulkterne noget lavere end her foreslaet, hvorimod han paa den anden Side ønskede at gaa op til en større Maksimumsgrænse. Dette sidste indser jeg i Birteligheden ikke Nytten af, thi 25 Kr. er en betydelig Muilt, naar man ser hen til den Værdi, der kan ligge i et Bærns Arbejde; en Muilt paa 25 Kr. 4 Gange aarlig giver 100 Kr., og det er et saa stort Beløb, at jeg ikke tror, at nogen

Husbond, eller at Forældre paa dette Biltaar ville holde et Bærn fra Skole for at benytte dets Arbejdskraft. Naar den højtærede Minister mente, at det vilde være rigtigt at gaa til en Mulktering hver anden Maaned, er det et Spørgsmaal, som man meget vel kunde overveje, men gaar man dertil, er der aldeles ingen Rimelighed i at sætte Maksimumsgrænser høiere op, hvorimod der er fuld Rimelighed, ja Nødvendighed for at nedsætte Minimumsgrænserne til 1 Kr., thi ellers vilde fiktet de mindre Mulkter blive alt for betydelige. Dette skal jeg ganske henstille, og jeg skal ikke indtage noget afgørende Standpunkt til, om man skal gaa til en Mulktering hver anden Maaned eller til, som foreslaet, hvert Fjerdingaar. Naar man ikke skal kunne enes om denne Forandring, vilde Ministeren dog foretrække Januar, April, Juli og Oktober fremfor som foreslaet Februar o. s. v., fordi de Skoleinteresserede Kredse ikke holdt af den Slags Ting i August. Ja, det kan nok være. Naar Udvalget har foreslaet, og tidligere Forslag ere gaaede ud paa, at Mulkteringen skulde sættes til de her nævnte Maaned, er det selvfølgelig, fordi man er gaaet ud fra den Betragtning, at Februar Maaned kommer efter den første Halvpart af Skolehalvaaret og Maj Maaned efter den anden o. s. fr. Men mener man, at det kan ordnes bedre ved at tage Januar og de andre Maaned, er det vel ikke noget, der vil støde paa synderlig Modstand. De Udtryk, som den højtærede Minister foretrak for „enkeltvis forekommende“ og „flere eller fortsatte“, nemlig „saa og enkeltvis forekommende“ i Modlætning til „hyppigere og fortsatte“ synes mig egentlig ved første Øjekast at være Forbedringer, og Udvalget vil vist gerne tage det under velbillig Overvejelse, hvorvidt man skal ombytte disse Udtryk med de i Forslaget staaende. Det mest omstridte Spørgsmaal paa dette Afsnit er Udvalgsflertallets Forslag under Nr. 19 om Børneantallet i Skolerne. Det er det, der har været omtalt mest og oftest under denne Forhandling, og jeg skal derfor dvæle ved dette Forslag. Meningerne have jo været en Del forskellige derom. Paa den ene Side har man rettet det Angreb mod Flertallet, at det alt for lidt vilde forbedre vort Skolevæsen, og paa den anden Side har man sagt, at dette Forslag gif for vidt, gif Kommunerne for haardt paa Livet. Det turde da være, at ved denne Lestighed som saa ofte Sandheden ligger henad imod Midten, og at vi altsaa netop have truffet det rigtige. Vi skulle nu et Øjeblik se paa de Indvendinger, der ere komne frem. Det ærede